



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Mvltvm Reverendo, Nobilitate, Ac Vitae Integritate Spectatissimo Heroi D.
Henrico à Rvissenberg; Ordinis Teutonici, Baliuæ Iuncetanæ
Commendatario Prouinciali strenuißimo: Domino suo perpetua ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

M V L T V M R E-
V E R E N D O, N O B I L I T A T E, A C
V I T A E I N T E G R I T A T E S P E C T A T I S-

ſimo Heroi D. HENRICO à RVISSEN-
BERG; Ordinis Teutonici, Baliua Iuncetana
Commendatario Prouinciali ſtrenuiſſimo:

Domino ſuo perpetua obſer-
uantia colendo,

S. D. P.



VANQVAM nullo non tempore
ob innumeras in nos diuinas benefi-
ciorum indies collationes, immen-
ſæ D.O.M. ſint agenda grates Reue-
rende admodum ac Generoſe Do-
mine, ad cumulationes attamen præſenti quot-
quot ſumus orthodoxos omnes aſtringi indubi-
um omninò eſt: ob hoc quippè, quod paſſim Ec-
cleſiam ſuam hoc etiamnum æuo turbulentiffi-
mo, bellis, ſeditionibus, ſchiſmatiffique refertif-
ſimo, tot inſignium ſanè ac in fide Orthodoxa
constantiffimorum adornare continet corona
Virorum: compluriumque vtriuſque Potèſtatis
Principum ac Præſidum pientiffimorum. Quo-
rum quidè primus tum ſcribendo tum ad popu-
lum declamàdo Catholicæ Religionis integri-
tati propagationique ſtudere, tanta ſolertia do-
ctrinæque puritate, ſubindè vt haud paucos ſum-
ma prius obſtinatione in perfidia obduratos ac
memoratæ Religionis eiufque miniſtrorum
inueterato odio excœcatos, diuina ope, Eccle-
ſiæ Catholicæ Apoſtolicæque reſtituant recon-
ciliantque: alij verè ſua potentia ac auctoritate
popu-

EPISTOLA

populum Dei aduersus hæreticorū & schismaticorum impietatem, insolentiam, procacitatemq; egregiè tutari; eorumq; prauos iugiter conatus animiq; conceptus prudentissimè elidere eludereq;.

Quantū porro memorati alij, si impij improbiq; fuerint, haud sibi solis noxij, alij alios penè innumeros sint pessundaturi: vix condignè explicari possit. Partim quòd cum oculi omnium in eos conijciantur, ac quid agant quemadmodumve viuant inquiratur: multum mali reuera in illorum exemplo sit. Studiosè siquidem plerique in populo mores factaq; eorum imitantur, eaq; suis vitijs pratexunt; persuasum habentes illa aut indecora non esse: aut licet parū recta sint, exemplo superiorum, quorum auctoritate maximè nituntur, defendi posse. Legimus etenim; Secundum Iudicem populi, sic & ministri eius. Dein; Qualis rector ciuitatis, tales & inhabitates in ea. Partim autem, quod quicquid Principes delirent, plebs plerunq; plecti soleat: & pro illorum iniquitatibus Deo irato penas luat.

Eccles. 10.

Et quidem omisso primo, cū id nulli non compertum sit, venio ad alia: quàm nempè ad mala patranda Principes ac populi Rectores suo exemplo pellicere soleant suos, auctoritate adducere &c. An non Ieroboam (vt vel pauca, eaq; ex sacris exempla proferam) vitulos conflatiles colens, ad adorandos illos, qui eius imperio suberant, perduxit? De Achab idem idololatra, sic exemplum cepere sui: vt Helias Propheta se solum ab idololatria alienum relictum esse quereretur. Neque id inultum tulere. Ieroboam namque thus adolenti, manus quam

3. Reg. 12.

19.

13.

ia

DEDICATORIA.

in Prophetam corripiētem se extenderat, mandans apprehendendum subito aruit: vt illam inflectere minimè quiret. Huc accessit quod quingenta millia hominum ex Israel bello, vno die *2 Paral. 13.* periēre: Ieroboamque à Domino percussus mortem oppetiit. Achab verò regnante, cum tribus annis & sex mensibus non pluisset, fame pluri-
mi miserabiliter enecti sunt; Achab autem in *3. Reg. 17. 18.* praelio vulnere accepto, extinctus est: & linxere *22.* canes sanguinem eius, iuxta verbum Domini. Ita quidem Principes & ij qui ad malum exemplum eorum sese componunt: grauissimas pœnas dare solent. Neque id solùm ex errore Principum pendentibus accidere solet: verumetiam solo Principe delinquēte. Cuius rei exemplum in Dauide videre est. Cum siquidē spiritu *2. Reg. 26.* perbiæ incitatus populum numerari curasset, *1. Paral. 21.* eius numerum nosse percipiēs: septuaginta millia virorum peste ceciderunt. Quam luem miseratus Dauid, cernens angelum populum cædentē, in eam vocē prorupit: Ego sum qui peccauī, & ego iniquē feci, isti qui oues sunt, quid fecerunt? Blasphemæ item voces in Deum Balthasaris Regis, interitum regni totius attulerunt. Duritia Pharaonis & cor pœnitere nescium, quantis calamitatibus, quantis ærumnis, quantis cadibus Aegyptum afflixit? postremò & ipsum cum toto exercitu aquis maris rubri obrui fecit. Quin & Sedechias Hieremiæ prophetiam *4. Reg. 25.* contemnens, à Nabuchodonozore rege captus, in cōspectu suo filios trucidari vidit: ipsi autem eruti sunt oculi. Hierosolyma funditus euerfa; templum Dei destructum: selectissima pars Iudaici populi vnà cum Rege in seruitutem Babyloniam abducta.

EPISTOLA

Videre itaq; perspicuè est, vndè bellis ac se-
ditionibus omnia ferueant, alia aliò ferantur;
omniaq; misceantur ac mutantur: Indeque &
optimè colligere, quantoperè Superiorum pie-
tas sibiipsis & rebus publicis conferat. Contra-
riorum namque eadem est disciplina. Quid e-
nim Iudæis contrà Amalechitas pugnatibus vi-
ctoriam attulit: illisque aliquandò Deum pla-
catum reddidit? Pietas Moysis. Quid effecit nè
Samuel eiusdem gentis Princeps, bouem aut a-
finù (vt ipse refert) alicui eriperet, nevé quem-
piàm calumniaretur; opprimeret &c. Pietas.
Quid Dauidem Regem impulit, ne illum antè
arcam Domini saltare, fidibusq; canere pude-
ret? Pietas. Vt præterè iniuriam à Semei illa-
tam, quod à Deo esset, non vlisceretur? Pietas.
Sauli item se persequenti vt parceret? Pietas.
Bis illi, oblata occasione, necem inferre po-
tuisset: ast non fuit hæc illum afferre manus
Christo Domino: sed vindicandum Deo relin-
quere.

Quis aliundè quoque quàm à pietate profe-
ctum existimet, vt Constantinus ille magnus
præter egregia dona Diuorum templis illata,
Christum ab omnibus colendum præciperet?
ac in Nicæna Synodo, cùm Sacerdotes inter se
contenderent, singulorum libellos quibus cul-
pæ continebantur in sinu còtinens, nè illis præ-
scripta, rumoribus differrentur, ad Episcopos
diceret, illos esse datos hominibus Deos? atque
ob id iudicandos ab illo solo, de quo scriptum
est, Deus sterit in Synagoga Deorum: in medio
autem Deos dijudicat? Proindè missis conten-
tionibus, ea quæ fidei sunt, vt discuterent mo-
neret,

*Exodi 17.**Reg. 12.**2. Reg. 6.*
*16.**1. Reg. 24.*
*26.**C. Bar. 3. tom.*
*Annal.**Psaln. 81.*

DEDICATORIA.

neret, libellosque querimoniarum exuri iuberet; nè innotesceret odium & disceptatio Sacerdotum? O mentem pietatis plenam, & monarcha orbis dignam. An non & Theodosius C. Baron. 4. tom. Annal. Imperator sola pietate motus Diuum Ambrosium tulit patientissimè, cum illum censuris ecclesiasticis percelleret, templumque ingredi vetaret; monens vt vinculum quo Dominus illum ligarat susciperet? Gemens siquidè ploransque in regiam reuersus: contrito & humiliato corde illi morem gessit. Crudele nimis fanè paulò antè admiserat facinus idem Augustus, cum ob seditionem quandam Theffalonica, improuiso casu aliquot millia hominum nullo habito delectu fontium vel innoxiorum trucidari mandàrat.

Ceterùm tempus me deficeret, si innumeros penè alios cum veteres tum modernos vtriusque potestatis, tam memoratæ quam inferioris conditionis homines (ad quos etiam ea quæ de improbitate & pietate diximus pertinere certum est) in medium proferre voluerim: inter quos tu Generose Domine ceu clarissimum quoddam pietatis sidus insigniter resulges. Reuerenda ista siquidè tua canities rara quadam prudentia adornata, aliarum insuper (vt vno verbo dicam) virtutum omnium claritudine tam est conspicua; vt solo etiam intuitu corda hominum ad gratiam & fauorem sibi conciliet. Quam quidè hic opportunè possem plurimis celebrare encomijs; ac vereor eandem non tam honoratam ipsidem quàm oneratam: pro sua modestia ea moleste laturam. Vera quippè virtus humanas aspernatur

EPISTOLA

laudes; cū nulla reuerà re alia potest illustrior, quàm suo ipsius splendore effici: longeq; honorificentius sit virtute præditū esse, quàm ob virtutem prædicari. Verumenimverò cum tot & tanta certatim in te vno meritò euehenda sese offerāt: ea omninò hīc silētiò obuoluta omitti: haud patitur opportuna planè oblata occasio.

Et primò quidē quī condignè memorem ipsam generis spectatissimam nobilitatem, antiquissimamq; illam ac præclarissimam familiam à RVISSENBERG, quæ per plures hæctenus præstantissimos produxit viros, gubernaculis cum Ecclesiasticis, tum secularibus admotos? Vndè etsi non parum tibi accedat splendoris, non minus tamē eam tu illustras vera animi (quæ potissima est) nobilitate. Nec vulgarem profectò laudem meretur ingens vestrū studium in subueniendis Reipub. Christianæ bellicis necessitatibus; suppeditando temporibus opportunis selectissimos quosq; magnanimosque Christi Athletas aduersus Christiani nominis inimicos Turcas truculentissimos: de quorum frequentibus, Christo Dōmino indubio propugnatore, à nostris illis illatis cladibus, ac egregijs ex eisdem obtentis victorijs haud immeritò sibi congratulātur quotquot sunt verè Christiani. Quī porrò immotam illam hæctenus in Catholicæ fidei professione constantiam, piscorum illorum Sanctorum quodammodò similē quorum quidē corpora in pace sepulta sunt: aut viuent nomina eorum in generatione & generationem. Quorum sapientiam narrant populi, & laudem eorum nuntiat Ecclesia. Sileo alias multas easque egregias corporis animiq; dotes, quibus R. V. cumulauit rerum omniū præpotens Deus

Et

Ecclesi. 64.

DEDICATORIA.

Et quidem hisce omnibus haud immeritò ex-
citatus, Heros generosissime, cum iam pridem
sub tui nominis auspicijs primùm in lucem edi-
tus Secundus hic Tomus de Vitis siue rebus ge-
stis Sanctorum; iam summo studio recognitus,
ab innumeris penè mendis vindicatus, Vitisque
nonnullis probatissimis auctus, ac proindè per-
fectior multò, iterum prodire gestat, faciendū
omniò mihi putauit, vt idem is N. R. V. secundum
inscriberetur: cum vt tam eximij celeberrimiq;
Patroni auctoritate ac existimatione à cacodo-
xorum cauillationibus, Zoilorumq; morsibus,
vti haftenus egregiè defensus, maiore libertate
ac utilitate in hominum manibus versari possit,
tum vt eò summæ deuotionis ac perpetuæ meæ
erga illum obseruantiz significationem aliquā-
tam darem.

Accipiat itaque R. D. V. serena fronte exi-
guum hoc munusculum quod candido integer-
rimoque animo offero; meq; Clientum suorum
albo inscribere haud dedignetur: quin & domū
hanc Sacram cum omnibus ibidem Omnipoten-
ti Deo militantibus summè velit habere cō-
mendatam. Datum ex eadem Carthusia almæ
Ciuitatis Coloniensis, Anno restauratæ salutis
1602. pridie Natiuitatis gloriosissimæ Deiparæ
Virginis MARIÆ.

R. D. V. obseruantissimus
& humillimus

F. Cornelius Grasius eius-
dem Carthusiæ professor.

f 5 INDEX